

Huszonöt éve hunyt el Balogh Ferenc igazgató

Balogh Ferenc piarista, aki a legnehezebb években, 1950 és 1969 között vezette igazgatóként a budapesti piarista gimnáziumot, huszonöt évvel ezelőtt, 1994. július 15-én hunyt el. Az alábbiakban azokkal a sorokkal emlékezünk rá, amelyeket rendtársa, Balanyi György írt róla 1957-ben, pappá szentelésének 25. évfordulóján.

„Budapesten született, ott végezte elemi és középiskolai tanulmányait a két felső osztály kivételével, melyeket studensként kecskeméti iskolákban abszolvált. ... Tanári pályáját 1932-ben [Kecskeméten] kezdte meg. De ... a rend vezetősége már 1934-ben az akkor méltán nagy hírben álló budapesti gimnáziumba helyezte át a lelkes és kitűnő módszerű fiatal tanárt. ...

A Gondviselés kitűnő mesterekről gondoskodott számára. Első budapesti évét még Kisparti János oldalán tölthette, aki mintaképe volt a hivatása magaslatán álló igazgatónak. Mellette az igazgatóhelyettesi tisztelet boldogult Pesovár Ambrus töltötte be, aki viszont az igazgatóhelyettesességben remekelt. ... Mikor pedig Pesovár Ambrus betegsége miatt végleg kivált az iskola munkájából, az új igazgató [Balanyi György] és a rendfőnökség egyhangú bizalma magától értődő természetességgel az akkor még mindössze 4 évi tapasztalattal rendelkező Balogh Ferencet állította az iskola adminisztratív ügyeinek élére. ... Viszont az igazgató a szokottnál nagyobb óraszámában, átlag heti 9-12 órában kapcsolódott bele a tanításba, folytatta korábbi tudományos működését, előadott az egyetemen, sőt a közeledő rendi jubileum irodalmi előkészítésére is tudott időt szakítani. ... Külső tekintély dolgában szintén nem mutatkozott hanyatlás, a budapesti piarista kollégium továbbra is a legjobb hírű iskolák közt szerepelt a köztudatban. Sőt még

bizonyos emelkedés is mutatkozott. A harmadik I. osztály és a második tornaterem megnyitása, úgyszintén a második, ill. harmadik nyugati nyelv bevezetése mindenesetre emelkedő tendenciát mutattak. ...

[1943-ban] a rendi vezetőség ... a nagykanizsai rendház és gimnázium vezetésével bízta meg. ... Csak az időpont volt rosszul megválasztva. ... Nagykanizsa is hamarosan a harci események zónájába került, és az elüljáróra nem maradt más feladat, mint menteni, ami menthető. De alighogy megszilárdult valamennyire a megszállás után kialakult helyzet, rendtársunknak megint vándorbotot kellett kezébe vennie, és a nagykanizsai helyett a még ziláltabb veszprémi gimnázium és rendház vezetését átvennie. Valósággal a romok fölött kellett új életet fakasztania. De fiatalos energiával és rendtársai odaadó támogatásával sikerült ezt a feladatot is megoldania. Három évvel rá a veszprémi iskola már ismét régi hagyományai szellemében működött. De ekkor újabb katasztrófa következett be: az államosítás egy tollvonással megszüntette a szerzetesi iskolák működését. Ekkor ... Veszprémben is püspöki teológiai előkészítő tanfolyamot nyitottak, s ennek élére a püspök bizalma ismét rendtársunkat állította.

De ez a megoldás is csak átmeneti próbálkozásnak bizonyult. 1950-ben az egyház és az állam közt létrejött megegyezés értelmében az eddigi magániskolák helyébe nyolc nyilvános jogú katolikus középiskola nyílt. Ezek közül kettőnek, a budapesti és kecskeméti általános gimnáziumnak vezetésére a piarista rend kapott megbízást. A meginduló szervezkedés a budapesti gimnázium élére a rendi kormányzat egyhangú bizalma ismét Balogh Ferencet állította. ... Új feladata emberfölöttien nehéz volt. ... Valósággal ki kellett tapogatni, meddig lehet elmenni az ellentétes világ egyeztetésében. Mindez roppant felelősséggel és tömördek idegőrlődéssel járt, hiszen egyetlenegy félresikerült lépés könnyen az egész mű összeomlását eredményezhette. A felelősség súlya elsősorban természetesen az igazgató vállára nehezedett. És ő bírta a munkát. ... Sikerült a piarista iskola régi jó hírét és tekintélyét is visszaszereznie.”

1969-ben adta át az igazgatói hivatalt Darvasy Mihálynak. Továbbra is tanított, de már csak matematikát egy-egy osztálynak. Bátyjának, a szintén piarista Balogh Lajosnak halála után, 1988-tól állapota rohamosan romlott. Egyre nehezebben járt, majd utolsó négy évét ágyba kényszerítve töltötte, mielőtt a Széher úti kórházban elhunyt. Sírja az új köztemető piarista sírkertjében található (154. parcella, a 3. körönd közelében).

A ballagó diákokat búcsúztatja 1967-ben